

OPINIA
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
z dnia 16 grudnia 2016 r.

**w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ruchu
drogowym oraz niektórych innych ustaw**

Krajowa Rada Sądownictwa zgłasza następujące uwagi do projektu, z zastrzeżeniem, że odnoszą się one jedynie do tych części projektu, których opiniowanie pozostaje w kompetencji Rady.

Rada negatywnie ocenia propozycję wprowadzenia w projektowanym art. 178 pkt 3 kpk zakazu przesłuchiwania w charakterze świadka funkcjonariusza organu uprawnionego do nakładania mandatów karnych, co do faktów dotyczących zarzutów stanowiących przedmiot postępowania mandatowego. Wynikające z art. 178 kpk ustawowe zakazy przesłuchiwania w charakterze świadka obrońcy albo adwokata lub radcy prawnego działającego na podstawie art. 245 § 1 kpk, co do faktów, o których dowiedział się udzielając porady prawnej lub prowadząc sprawę oraz duchownego, co do faktów, o których dowiedział się przy spowiedzi mają charakter wyjątkowy i podyktowane są koniecznością respektowania konstytucyjnie gwarantowanego prawa do obrony (art. 42 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej) oraz prawa do wolności religii (art. 53 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). Zdaniem Rady nie istnieją natomiast uzasadnione podstawy do wprowadzenia kolejnego zakazu dowodowego, a zeznania funkcjonariusza składane w związku z postępowaniem mandatowym powinny podlegać swobodnej ocenie sądu, zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 7 kpk.

Negatywnie należy ocenić proponowaną zmianę art. 422 § 2 kpk polegającą na zniesieniu obowiązku wskazania we wniosku o uzasadnienie wyroku, zakresu tego uzasadnienia. Projektowana zmiana, w ocenie Rady, wpłynie na wydłużenie postępowania.

Krytycznie należy ocenić także projektowany przepis art. 5 § 1a kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, zgodnie z którym nie stosuje się przepisów o umorzeniu postępowania z uwagi na przedawnienie orzekania, jeżeli przed upływem okresu

przedawnienia obwiniony zażądał zakończenia postępowania wyrokiem. Jest to konstrukcja nieznaną prawu polskiemu, godząca w spójność systemową prawa karnego, w szczególności mając na względzie, że kodeks postępowania karnego w art. 17 § 1 pkt 6 kpk i 414 kpk nie przewiduje żadnych wyjątków od obowiązku umorzenia postępowania w razie przedawnienia karalności czynów, które co do zasady cechują się znacznie wyższą społeczną szkodliwością niż czyn stanowiący wykroczenie. Ponadto wątpliwości budzi, w jakiej sytuacji procesowej znalazłby się obwiniony, gdyby na jego żądanie, po upływie okresu przedawnienia, sąd procedował, a następnie wydał wyrok skazujący.

Negatywnie należy ocenić propozycję zmiany art. 7 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, zgodnie z którym w stosunku do policjantów, którzy pełnią funkcję oskarżyciela publicznego mają nie mieć zastosowania przepisy o podległości służbowej. Funkcjonariusz Policji zyskałby bowiem więcej niezależności niż prokurator w postępowaniu karnym.

Odnosnie projektowanych zmian w art. 31 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, Rada zauważa, że waga spraw rozpoznawanych w postępowaniu wykroczeniowym, nie uzasadnia potrzeby wprowadzenia przepisu umożliwiającego udział w tym postępowaniu organizacji społecznej.

Rada pozytywnie ocenia projekt nowelizacji art. 54 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, z zastrzeżeniem, że proponowana zmiana powinna zostać ujęta w osobnym paragrafie, przy utrzymaniu w mocy art. 54 § 7 kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia w obecnym brzmieniu. W ocenie Rady zasadnym jest, aby osoba, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie miała możliwość podjęcia decyzji, że nie chce być przesłuchiwana w ramach czynności wyjaśniających prowadzonych przez Policję. Zasadnym i celowym jest jednak również utrzymanie takiego uprawnienia dla organu prowadzącego czynności wyjaśniające, jeżeli uzna on, że przeprowadzenie takiego przesłuchania byłoby połączone ze znacznymi trudnościami.

Rada negatywnie opiniuje projektowaną w art. 105 kodeksu postępowania w sprawie o wykroczenia zmianę terminu do wniesienia apelacji z 7 dni do 14 dni. Zdaniem Rady, takie rozwiązanie wydłuży czas postępowania, co biorąc pod uwagę z zasady mało skomplikowany charakter spraw podlegających rozpoznaniu w tym postępowaniu, nie zasługuje na akceptację.

Krajowa Rada Sądownictwa stwierdza jednocześnie, że częste i nieskoordynowane zmiany przepisów w systemie prawa karnego podważają konstytucyjną zasadę zaufania obywateli do państwa poprzez destabilizację i brak spójności całego systemu prawnego.